

Parachate HaManne

A lire le mardi précédant la Paracha Béchala'h
(Exode Chapitre 16 versets 4 à 36).

Avant la lecture dire le passage suivant:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּזְמִין פְּרֻסָּה לְכָל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרֻסָּתִי וּפְרֻסָּת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי בְּכָלֵם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכַבּוּד
וְלֹא בְּבוּזֵי בְהֵמָה וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדֵי שְׁנוּכַל לַעֲבֹד עֲבוֹדָתְךָ וְלִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
כְּמוֹ שְׁזַנַּת לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָּה:

Puis, le passage de la Torah:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וַלְקָטוּ דָבָר
יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנֻסְנוּ הַיִּלָּד בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהַכִּינּוּ אֶת
אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקָטוּ יוֹם יוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעוּתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם
אֶת כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְיִנוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרֹב בָּשָׂר לֵאכֹל וְלֶחֶם בִּבְקָר לְשָׁבַע בְּשִׁמְעַת יְהוָה
אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עָלָיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יְהוָה:

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלונתיכם: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בעיניו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ויהי בערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עומר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצר עליהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: וששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתתי: ראו כי יהוה נתן לכם השבת על פן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: וישבתו העם ביום השביעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיתית בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא:

Après la lecture dire le passage suivant:

אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה
הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות
גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור התלמיש
הוצאת להם מים וגם נתת להם פל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם פן ברחמי
הרבים ובחסדי העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו פל צרכנו וצרכי
עמך בית ישראל המרובים במלוי ובכרונ בלי טרד ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא
מתחת ידי בשר ודם:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי פל מחסורנו
ותזמין לנו פל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו
די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט
מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי
וזרע זרעי מסורים בידך ולא ביד בשר ודם:

